

iPure^{CZ}

Záznam ve Final Cut Pro | **Fotky** ve Windows | **AirTag**
Ochrana dat | App Store vs **sideloading**

iPure.cz 293/2023, sedmý ročník | **Šéfredaktor a zakladatel:** Filip Brož
Redakce: Jan Březina, Jan Pražák, Marek Hajn, Daniel Březina, Jura Ibl, Karel Oprchal, Jan Netolička, Karel Boháček,
Martin Adámek, Jakub Michlovský, Jakub Dressler, Michal Rada, Radim Kroulík
iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | **Kontakt:** redakce@ipure.cz

Random tip pro Mac: **Aktivní rohy**

Editorial ■ Jan Netolička

Znáte všechny skryté možnosti a funkce svého Macu? Jednou z těchto skvělých funkcí je Hot Corners – Aktivní rohy, které umožňují zlepšit efektivitu a pohodlí vaší práce na počítači.

Pokud jste tuto funkcionalitu dosud nepoužívali, připravte se na příjemné překvapení. Funkce Hot Corners umožňuje při přesunu kurzoru do určitých rohů obrazovky spustit různé akce. Pokud si ji chcete nastavit, postupujte následovně:

- Otevřete menu Apple v levém horním rohu obrazovky a vyberte možnost **NASTAVENÍ SYSTÉMU**.
- V nastavení vyhledejte **AKTIVNÍ ROHY**.
- Pro každý roh obrazovky vyberte akci, kterou chcete spustit.

Osobně nejčastěji využívám levý dolní roh, na kterém mám nastaveno uspání počítače. Snad vám tato funkce pomůže k lepší efektivitě při práci s Macem.

A teď již mohu pouze popřát příjemné čtení magazínu!

Final Cut Pro na iPadu #4 Záznam videa

Návod ■ Honza Březina a Kamil Chudačík

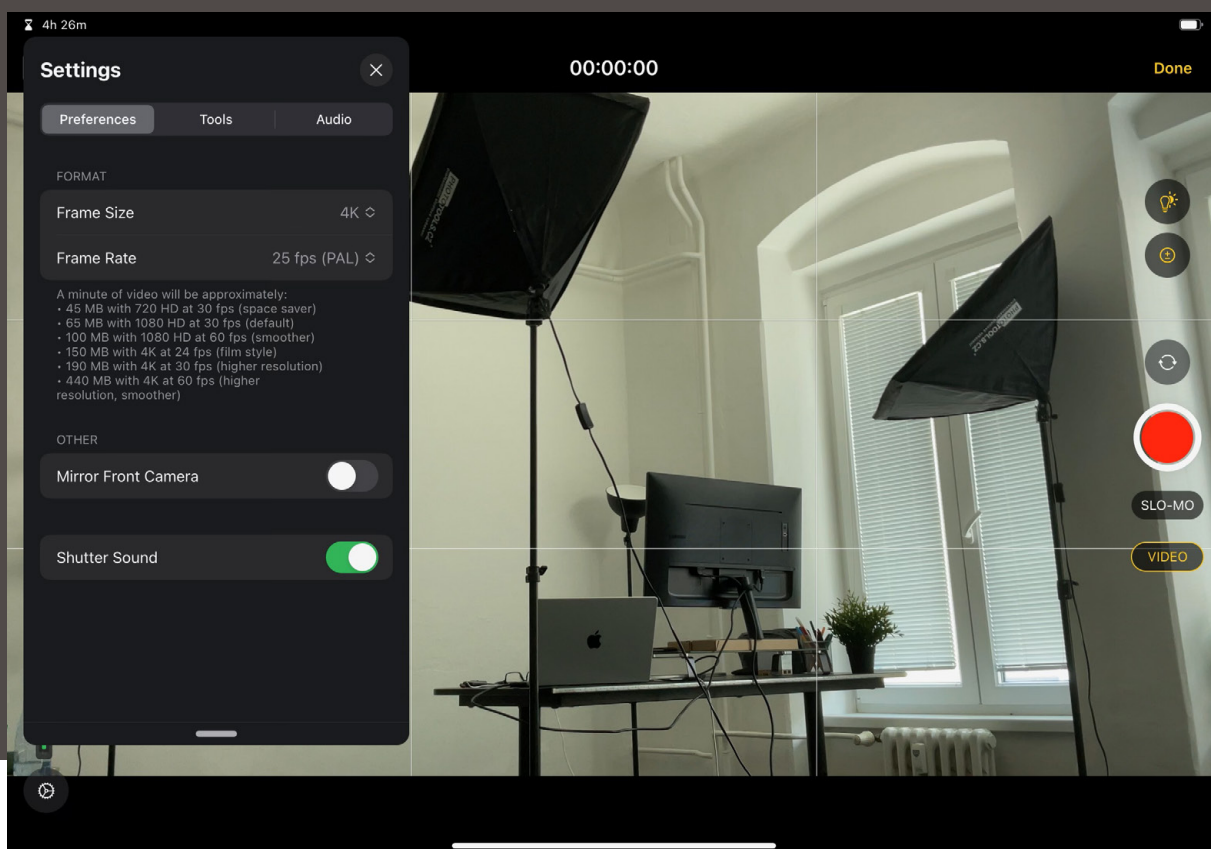
Tentokrát se v našem seriálu podíváme na unikátní možnost záznamu videa pomocí iPadu přímo v prostředí Final Cutu. Proč? Protože nabízí větší kontrolu a profesionálnější ovládání, než systémová aplikace Fotoaparát.

Jedním z lákadel, kterými se snaží Apple nalákat uživatele k používání Final Cut Pro na iPadu, je možnost přímého záznamu videa v aplikaci s lepším ovládáním a vyšší kontrolou nad výsledkem než u systémové aplikace Fotoaparát. Mnoho profesionálů se nyní může ohradit, že záznam videa tabletem nedává smysl a že jedinou cestou je záznam specializovanou kamerou s FF snímačem, ale Final Cut míří na mnohem širší cílovou skupinu. Zejména, pokud máte iPad Pro, tak jeho schopnost záznamu je srovnatelná s nejvyššími modely iPhoneů, a díky tomu může být iPad jediným zařízením, které budete potřebovat třeba k tvorbě produktového videa. A řešení all-in-one jsou u firem velmi populární.

V případě aktuálních modelů iPadu Pro mají tvůrci k dispozici dva zadní fotoaparáty. Jeden ultraširokoúhlý se 125° zorným polem, rozlišením 10 Mpx a objektivem o světelnosti $f/2,4$. Standardní ohnisko pak nabízí rozlišení 12 Mpx a světelnost $f/1,8$. Co je důležitější, iPad Pro dokáže zaznamenávat 4K video s až 60 snímků za sekundu v H.264 či H.265 nebo 4K při 30 snímcích za sekundu do formátu ProRes.

JDEME NATÁČET

Pokud se chystáte s iPadem natáčet, vřele doporučujeme zvážit aspoň základní příslušenství. Například

Klikněte na ozubené kolečko v levém dolním rohu. Kromě rozlišení a framerate zde můžete zapnout záznam do formátu ProRes.

společnost SmallRig nabízí celou škálu doplňků, které zvyšují ergonomii záznamu a zároveň zjednodušují použití dalšího příslušenství, jako jsou světla, externí mikrofony či externí baterie. Alternativou je samozřejmě použití držáku a umístění iPadu na stativ.

V založeném projektu stačí kliknout nahore v nástrojové liště na ikonu kamery, a přepne se prostředí na záznam. V levém horním rohu vidíte, jak dlouhý záznam můžete s aktuálním nastavením pořídit. Hned pod touto hodnotou si můžete přepínat rozlišení (720, 1080 a 4K) a počet snímků za sekundu neboli framerate. Pokud budete kombinovat záznam z iPadu se záznamem z jiných zařízení, ujistěte se, že oba parametry máte na všech zařízeních nastaveny stejně.

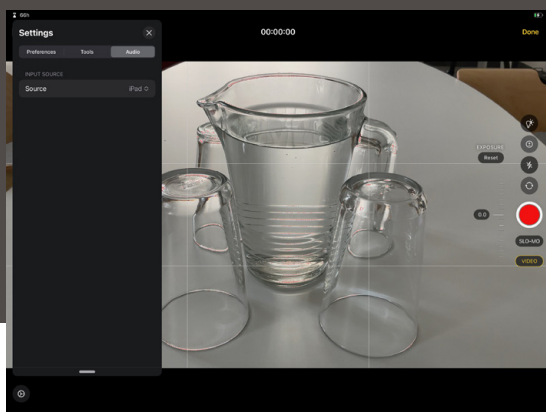
Pokud chcete nastavit formát záznamu podrobněji, klikněte na ozubené kolečko v levém dolním rohu. Kromě rozlišení a framerate zde můžete zapnout záznam do formátu ProRes, pokud jej váš iPad umí, zrcadlit záznam, zapnout si kompoziční mřížku (Grid), zobrazení přepalu (Overexpose) a případně náhled ořezu pro čtvercový formát či formát 4:3. V záložce audio najdete možnost volit zdroj zvuku, což třeba systémová aplikace Fotoaparát nenabízí.

V levé části ještě najdeme přepínání zoomu (0,5× a 1×), pokud váš iPad takovou možnost nabízí, a přepínání AF/MF. Takže kromě automatického zaostřování nabízí záznam ve Final Cutu i možnost manuálně ostřit pomocí virtuálního rolleru. Ostření je trochu hrubé, ale zase jej snadno zafixujete.

NASTAVENÍ ZÁZNAMU

V pravé části displeje najdeme nastavení záznamu samotného v podobě šesti ikon. Dole je přepínání mezi standardním záznamem a zpomaleným záznamem (SLO-MO). Parametry zpomaleného záznamu paradoxně nenajdete v nastavení Final Cutu, ale musíte jít do NASTAVENÍ iPadu a tam do FOTOAPARÁT – ZPOMALENÝ ZÁZNAM.

Dále máme k dispozici tři tlačítka, která důvěrně známe z aplikace Fotoaparát – přepínání

přední/zadní kamera, ovládání přisvícení (ikona blesku) a kompenzace expozice. U kompenzace expozice je příjemné, že Apple zvětšil rozsah na +/- 6EV místo +/- 3EV, která má systémová aplikace. Přibýlo i tlačítko **Reset** pro rychlé vynulování kompenzace.

A posledním tahákem v podání Applu je možnost ručně nastavit a hlavně zafixovat vyvážení bílé barvy (white ballance). To je věc, která systémové appce chybí a velmi komplikuje jakoukoli seriózní filmařskou práci. Nastavit můžete od 2500 K po 10 000 K s krokem 10 K, takže můžete nastavovat velmi přesně, ale projít celý rozsah chvíli trvá.

Naštěstí je zde i možnost nastavit jednu z šesti fixních hodnot (Daylight 5600K, Shadow 7000K, Cloudy 6000K, Tungsten 3200K, Fluorescent 4000K a Flash 5500K).

DROBNÉ VÝHODY

Záznam ve Final Cutu má další drobné výhody. V první řadě zde najdeme v levém dolním rohu zobrazenou informaci o úrovni hlasitosti zvuku pro oba stereo kanály. To je věc, kterou systémová appka nenabízí a chybí hodně.

Při samotném záznamu je možné zoomovat nejen opticky, ale i digitálně s celkem příjemným ovládáním. Postupně lze zaznamenat libovolné množství

oddělených záběrů jednoduše tím, že zastavujete a znovu pouštíte záznam, aniž byste ho mohli opustit. Až v okamžiku, kdy kliknete na **Done**, se všechny záznamy přenesou do projektu. A to je další výhoda. Záznam nespadne do systémové knihovny fotografií, ale pouze do projektu. Tím pádem se jej iPad nesnaží synchronizovat přes iCloud a vy jej nemusíte hledat v knihovně.

JDE O DOBRÉ ŘEŠENÍ?

Odpověď na tuto otázku záleží na úhlu pohledu. Pokud budeme srovnávat se systémovou aplikací Fotoaparát a chceme natáčet iPadem, tak jde o vysloveně vynikající volbu. Mnohem komfortnější a přesnější ovládání musí potěšit každého.

Na druhou stranu, pokud máte koupený třeba Filmic Pro, tak ten nabízí ještě víc funkcí, lepší kontrolu a víc kreativních možností. Jen to holt znamená práci navíc s přenosem záznamu.

No, a pokud preferujete záznam na plnohodnotnou kameru, tak tuto funkci můžete brát jako užitečný back-up plán pro případ problémů.

Je dobře, že Apple záznam do Final Cut Pro přidál, rozhodně to zvyšuje jeho přidanou hodnotu, ale upřímně – jako jediný důvod, proč platit předplatné za Final Cut, možnost záznamu neobstojí. **IP**

Fotky od Applu ve Windows

Návod ■ Michal Rada

Věčný spor co je lepší, jestli „jabko“ nebo „wokna“ se týká i fotogalerie. Samozřejmě, jablíčkáři své fotky nativně ukládají na iCloud, ale co když potřebují se svými fotkami pracovat i ve Windows? Už rok je v aplikaci iTunes pro Windows možnost synchronizovat fotogalerii přímo do systému. A mělo by to být už natolik odladěné, že se na to teď společně podíváme.

Pokud jste chtěli pracovat se svými fotkami či videi ve Windows, ještě nedávno bylo spíš peklo se vůbec ke galerii z prostředí Windows dostat. Nejjednodušší bylo synchronizovat fotky se svým iPhonem při synchronizaci obsahu zařízení v aplikaci iTunes. Jenže synchronizace fungovala pochopitelně jen u fotek, které byly stále v iPhonu, takže na fotky, jež byly jen v iCloudu, jste mohli zapomenout. Navíc se nesynchronizovaly vždy originály v plné kvalitě a celé to fungovalo dost podivně. Synchronizovalo se jen něco a navíc jen do prosté složky ve Windows, která se, aby těch problémů nebylo málo, přiřadila jako součást knihovny fotek vašeho OneDrive. Takže ve výsledku všechno špatně. Apple sám na svých stránkách tehdy doporučoval přistupovat ke knihovně iCloudu přes webové rozhraní, kdo to někdy zkusil, ví, že to byly vzpomínky, které nechce.

SYNCHRONIZACE PRO WINDOWS, TENTOKRÁT OPRAVDU

Asi před rokem se do aplikace iTunes dostalo několik užitečných funkcí, třeba možnost využití hesel z peněženky a také právě synchronizaci fotogalerie z iCloudu.

Jak to funguje technicky? Microsoft nabízí vybraným vývojářům speciální funkce synchronizace

systémových knihoven, kromě klasických cloudových dokumentů se může jednat třeba i o hudbu, videa, pořady anebo právě fotky. Přitom se k těmto synchronizovaným datům chová jako k samostatným knihovnám, nenutí vás tedy je zahrnovat do OneDrive či k podobnému šílenství. O synchronizaci, a tedy i o stavy aktualizací či úpravy v cloudu, se navíc stará vývojář dané aplikace pro cloudové řešení, v tomto případě sám Apple. To je velice vhodné. Takže Microsoft se do toho snaží moc nezasahovat.

Po instalaci iTunes si prostě v nastavení iCloudu zaškrtnete synchronizaci fotek, a je to. První synchronizace trvá velice, ale opravdu velice dlouho a to i přes to, že se nemusí vždy synchronizovat celé soubory, ale třeba jen metadata fotek, i zde totiž

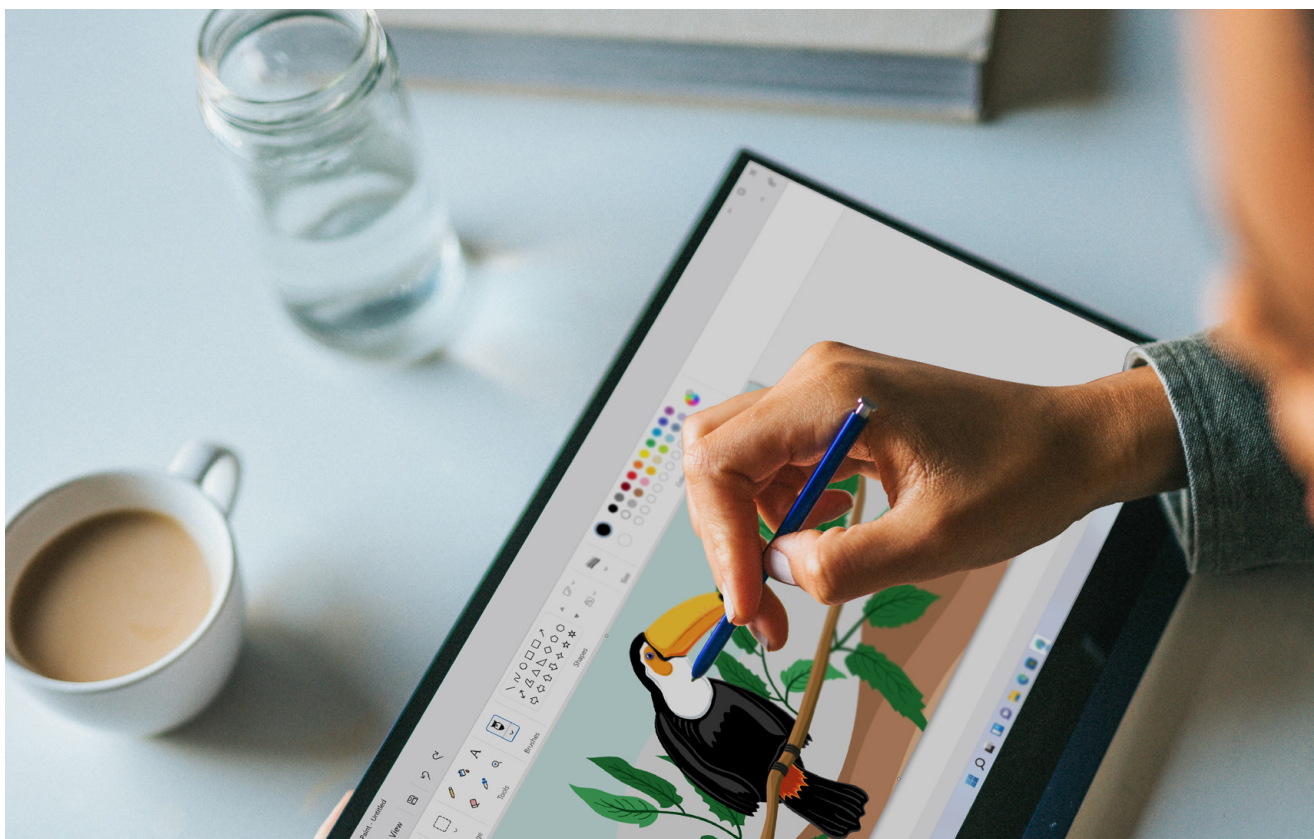
První synchronizace trvá velice, ale opravdu velice dlouho a to i přes to, že se nemusí vždy synchronizovat celé soubory, ale třeba jen metadata fotek.

funguje funkce Uvolnit místo, kterou právě Microsoft nabízí pro optimalizaci synchronizace. Takže pokud máte 200 GB fotek na iCloudu, nemusí vám na disku Windows zabírat celých 200 GB, a to se hodí.

Už při synchronizaci můžete postupně vidět náhledy, na velkou práci s danou fotkou si ale musíte počkat, až se celá stáhne do počítače, s tím si ale moderní aplikace umí poradit, a tak jde spíš o trpělivost než o problém. Společně se souborem fotek (která na iCloudu pochopitelně zůstává v knihovně jako objekt) se synchronizují také její veškerá metadata – tedy nikoliv pouze EXIF, ale skutečně veškerá metadata.

EXISTUJE I PŘÍMĚJŠÍ CESTA

Abyste nemuseli používat těžkopádný balík iTunes pro Windows, existuje ještě jedna cesta, která přímo koresponduje s tím, co jsem psal o synchronizačních funkcích Microsoftu. Můžete totiž synchronizovat opravdu jen věci z iCloud knihoven. K tomu slouží aplikace iCloud for Windows, kterou si stáhnete z obchodu Microsoft Store (nemusíte tedy stahovat a instalovat celý balík od Applu) a po jejím stažení se přihlásíte a začne se synchronizovat nová knihovna iCloud Photos jako součást synchronizovaných knihoven fotografií. Pak můžete se svými fotkami z iCloudu pracovat přímo třeba v aplikacích Fotky anebo ve střihači filmů od Microsoftu.

V rámci aplikace iCloud for Windows můžete do Windows synchronizovat nejen fotky, ale s trochou snahy i kalendáře a seznamy úkolů.

V rámci aplikace iCloud for Windows (někdy je v češtině a někdy ne, to asi jakou to má zrovna náladu) můžete do Windows synchronizovat nejen fotky, ale s trochou snahy i kalendáře a seznamy úkolů (přičemž úkoly fungují v Outlooku, ale už ne v klasické aplikaci Todo), kontakty, a pokud používáte prohlížeč Edge, tak můžete i využívat hesla v klíčence (synchronizaci nových hesel z Edge do iCloudu se moc nechce). Ve skutečnosti je iCloud for Windows jedna vybraná součást velkého balíku iTunes pro Windows, hezké ale je, že pokud chcete jen synchronizaci souborů a dat z iCloudu a iCloudDrive, nemusíte používat ostatní součásti.

Práce s fotografiemi je tak dobrá, jak dobrá máte Windows. Ve Windows 11 v aplikaci od Microsoftu (Fotky) můžete pracovat

i s metadaty jako takovými a třeba v galerii i přidávat štítky a popisky. Celé se to opravdu synchronizuje do metadat v iCloudu. Z nějakého důvodu tohle ale ve Windows 10 nefunguje a metadata jsou zde jen ke čtení. S fotkami ze synchronizované knihovny si poradí i aplikace třetích stran, ale proč by někdo třeba do Adobe synchronizoval iCloud přes knihovny Windows, že? Ale kdyby někdo chtěl, tak může. Windows umí v synchronizovaných fotkách i hledat, ale samozřejmě na takové vychytávky, jako je najítí všech fotek, kde je pes, zapomeňte. Potěší alespoň možnost seskupování dle data do karuselů podle období, fungující náhledy i pro nestažené fotky a pseudosložky s jednotlivými alby z iCloudu. Ovšem sdílená alba to neumí a na novinku v podobě sdílené knihovny v rodinném účtu si zatím také musíte nechat zajít chuť. Někde ve fórech na internetu jsem četl, že to umí i přímý přístup k fotce z iPhone, ale to se mi nikde najít nepodařilo, tahle funkce asi běhá, jen pokud máte celý balík iTunes pro Windows. Ten díky samostatné synchronizační aplikaci pro providera iCloud však podle mě docela ztrácí smysl.

A co vy? Používáte celý balík iTunes, nebo vám stačí pouhá synchronizace iCloudu? Jak pracujete s fotkami a videi z iCloudu ve Windows, pokud vůbec?

Bez AirTagu ani na krok

Recenze ■ Martin Adámek

O příslušenství s názvem AirTag už slyšel zcela jistě každý z vás. Ano, jedná se o tu malou kulatou věčičku, kterou si šoupnete do zavazadla, připnete ke klíčům, či umístíte kdekoli jinde, a na svém iPhone pak můžete sledovat, kde se ta věc s AirTagem právě nachází. AirTag je tak bezesporu užitečným pomocníkem například na cesty a my si jej v tomto článku představíme hezky zblízka.

Řekne-li se AirTag, je tím myšlen bluetoothový tracker z dílny společnosti Apple. Jedná se o kulatý předmět o rozměrech 31,9 × 8 mm, hmotnosti 11 g, s napájením vyměnitelnou knoflíkovou baterií CR2032 o kapacitě 3 V. Jak výrobce udává, tato baterie vydrží minimálně rok, a jakmile bude třeba baterii vyměnit, AirTag vás na to včas upozorní. Cena jednoho AirTagu je v Apple Store aktuálně na částce 990 Kč. Koupíte-li si však balení 4 AirTagů, pak je cena 3290 Kč, a vy tak máte ušetřeno 670 Kč. A pokud o koupi AirTagu uvažujete, či po dočtení tohoto článku uvažovat začnete, pak vězte, že koupě 4 AirTagů se vyplatí. Velmi rychle totiž zjistíte, že se jedná o opravdu velmi užitečnou věcičku a s jedním AirTagem si rozhodně nevystačíte. Tím spíš, pokud na Applu „frčí“ celá rodina.

PRVNÍ SPÁROVÁNÍ

Jak je u Applu zvykem, párování je zcela jednoduché a žádný sáhodlouhý manuál k tomu nepotřebujete. Jakmile AirTag vybalíte, všimnete si, že pod baterkou je umístěn izolační papírek. Stačí tedy tento papírek vytáhnout, tím se AirTag aktivuje a je hotovo. O aktivaci vás AirTag informuje také akustickým tónem. Následně stačí AirTag přiblížit k vašemu iPhone a automaticky se spustí

průvodce párováním. Váš iPhone vám oznámí, že našel nový AirTag a zeptá se vás, zda jej chcete přidat mezi předměty v nativní aplikaci Najít. Vy tuto volbu potvrdíte, následně si můžete AirTag pojmenovat a párování je skončeno. O tom, zda párování proběhlo úspěšně, se můžete přesvědčit právě ve zmíněné aplikaci Najít. Víceméně tam naleznete všechny předměty, které máte přihlášeny ke svému Apple ID a na zobrazené mapě vidíte jejich poslední zaznamenanou polohu.

AIRTAG V PRAXI

AirTag máme spárován, a je tedy čas jej vyzkoušet. Dříve než však s AirTagem vyrazíte do rušných ulic, doporučuji otevřít aplikaci Najít, na panelu PŘEDMĚTY si vybrat příslušný AirTag, poklepat na něj a zkontrolovat, zda máte aktivovanou položku UPOZORNIT NA ZAPOMENUTÍ. Pokud ne, tak si ji aktivujte, protože v opačném případě by funkce AirTagu částečně ztrácela smysl. Jak si můžete také všimnout, je zde zobrazen aktuální stav baterie AirTagu. A nyní k praktické ukázce. Řekněme, že máte AirTag připnut ke klíčům. Odcházíte z práce a vaše Apple Watch vám po chvilce oznámí příchod nějaké notifikace. Vy na notifikaci kouknete a rázem vidíte, že AirTag s názvem Klíče se již nehlásí. Ano, to je to upozornění na zapomenutí.

Na příslušné mapě je znázorněn poslední bod, kde byl AirTag s iPhonem prostřednictvím Bluetooth ve spojení, a vy tak vidíte, že klíče zůstaly v práci. Vydáte se zpět, přijdete do své kanceláře, jenže ejhle, klíče na stole nejsou. Rozhlížíte se, klíče však stále nevidíte, vytahujete svůj iPhone, aktivujete aplikaci **NAJÍT**, v **PŘEDMĚTECH** si rozkliknete svůj AirTag a poklepete na položku **PŘEHRÁT ZVUK**. Nějakou sérii akustických tónů sice odněkud slyšíte, ale je příliš slabá, a vy si tak nejste jisti, odkud zvuk vychází. Berete tedy znovu iPhone a u příslušného AirTagu aktivujete volbu **HLEDAT MÍSTNĚ**. Tím spustíte navigaci, která vás dovede přímo k hledanému AirTagu, potažmo klíčům. Na mapě máte zobrazeno, jak daleko se od hledaného AirTagu nacházíte a navigace vám doslova říká, kterým směrem máte jít. Jakmile se k AirTagu budete přibližovat, začne iPhone decentně vibrovat. Jedná se o haptickou notifikaci, a čím blíže se s iPhonem k AirTagu přibližujete, tím se haptická odezva stupňuje. V okamžiku, kdy se iPhonem hledaného AirTagu takřka dotknete, režim hledání je ukončen a iPhone vám oznámí, že hledaný předmět byl nalezen. Zjistíte, že klíče byly zapadlé v pohovce, a proto ten tlumený zvuk.

KLÍČE ZTRACENY, AVŠAK NENALEZENY

V předchozí kapitole jsme si uvedli tu optimističtější variantu práce s AirTagem. Může se však také stát, že klíče či peněženku někde ztratíte. Jakmile se vzdálíme z dosahu Bluetooth daného AirTagu, jsme na to opět upozorněni notifikací. Vydáme se tedy zpět k místu, kde byl AirTag s iPhonem prostřednictvím Bluetooth lokalizován naposledy, ať však hledáme, jak hledáme, AirTag nenacházíme. Peněženka či klíče se tedy nejspíše nachází v kapse někoho nepozvaného a nám zbývá jediné. Opět bereme iPhone, v aplikaci **NAJÍT** rozklikneme hledaný AirTag a aktivujeme položku **ZTRACENO**. Když pak kolem tohoto AirTagu projde člověk s iPhonem či jakýmkoliv jiným zařízením Apple přihlášeným ke službě **NAJÍT** a to signál ztraceného AirTagu zachytí, odešle jeho polohu na iCloud a nám se na mapě v aplikaci **NAJÍT** zobrazí jeho aktuální poloha. A věřte, že uživatelů produktů Apple rapidně přibývá, takže náš AirTag se nám dříve či později určitě ohlásí. V rámci aktivace „ztraceného režimu“ můžeme vyplnit i své kontaktní údaje, a pokud někdo daný AirTag najde a následně přiloží ke svému iPhonu, pak se mu naše kontaktní údaje objeví, a on nás může kontaktovat a peněženku či klíče nám předat.

TROCHA TECHNICKÝCH ÚDAJŮ

Jak už jste nejspíš pochopili, stěžejním prvkem je v případě AirTagu modul Bluetooth. Právě pomocí Bluetooth AirTag vyhledáváme v jeho dosahu a při jeho ztrátě či zapomenutí vidíme na mapě v aplikaci Najít jeho poslední zaznamenanou polohu. Skrze Bluetooth si AirTag můžeme také prozvonit. V AirTagu je zabudovaný reproduktor a akustický signál může jeho hledání leckdy usnadnit. AirTag je však vybaven také čipem Apple U1, který slouží k ultraširokopásmovému připojení. Právě díky tomuto čipu se můžeme nechat aplikací Najít navigovat doslova až k samotnému AirTagu. Tohle přesné hledání podporují iPhony 11 a novější.

AirTag je také odolný proti polití, vodě a prachu a dle Applu vyhověl specifikaci IP67. Provozní teplota je udávána v rozmezí -20 až +60 °C.

KAM S NÍM?

AirTag může být užitečným pomocníkem v řadě situací. Klíče a peněženka jsou pravděpodobně jedny z nejčastějších alternativ. Další alternativou pak bývá například sledování zavazadel na cestách. Těch možností je ale samozřejmě

mnohem více. Je zde však nutno počítat s pořízením nějakého pouzdra. Jedná se o přívěšky na klíče či obaly na samotné AirTagy. A materiálů je zde samozřejmě k dispozici také celá řada. Kryty můžete mít kožené, plastové, silikonové atd. Koupí těchto doplňků bych však v Apple Store nedoporučoval. Podíváte-li se na jejich aktuální ceny, rázem pochopíte. Kožený přívěšek na klíče vás zde totiž vyjde draž než samotný AirTag. Cena 1290 Kč hovoří za vše. Poněkud vyšší ceny iPhonů, iPadů, Maců anebo Apple Watch pochopit dokážu, ceny značně předraženého příslušenství však nikoliv. Já se tak pro klíčenky k AirTagům vypravil na eBay, kde kožené klíčenky koupíte ani ne za třetinovou cenu.

TROCHA FILOZOFOVÁNÍ

Všelijakých lokalizátorů a trackerů existuje celá řada, a to jak na bázi Bluetooth, tak na bázi modulu GPS. A právě v této souvislosti si možná kladete otázku, zda má smysl pořizovat si lokalizátor, à la AirTag, jehož polohu nemůžete sledovat v reálném čase. Rozumím, že představa vašich klíčů s AirTagem volajícím o pomoc bůhvídkde, nemusí být zrovna optimistická, věřte ale, že až tak zlé to zase není. Nějaký ten iPhone nosí v kapse čím dál více lidí, takže informace o křovíčku, kde vám klíče nechtěně vypadly, vám přijde dřív, než se nadějete. Další otázkou, která se může vkrádat do vašich myslí, je cena AirTagu.

„To mám fakt za ten malý kulatý nesmysl vyplácet Applu takřka litr? Se asi zbláznili, ne?“ No je fakt, že lokalizátorů s Bluetooth na podobném principu je v nabídce celá řada. A samozřejmě za mnohem příznivější cenu. Takový FIXED Smile Pro z české produkce pořídíte například již za 350 Kč. Pravda, za cenu jednoho AirTagu si sice můžete koupit takřka 3 FIXEDY, pokud vám však v tom křovíčku vypadnou klíče vybavené právě tímto lokalizátorem, pak tam pravděpodobně budou ležet na věky věků... Berte to, prosím, obrazně. Princip spočívá v tom, že zatímco ztracený AirTag se vám ohlásí skrze jakýkoliv kolem jdoucí iPhone, ztracený FIXED bude muset čekat, než kolem něj projde někdo s aplikací FIXED v mobilu. A tak nějak se ne a ne zbavit dojmu, že počet vlastníků iPhonu je přece jen o něco vyšší, než počet vlastníků aplikace FIXED. O zahraničí ani nemluvě... Rozhodně nijak nehaním konkurenci, pouze se snažím o rozumové zdůvodnění. Jak si polemiku kolem koupě AirTagu zdůvodníte vy, to nechávám na vás. Každopádně, ať už si na ty klíče pověsíte cokoliv, tak vám přeji, ať je nikdy hledat nemusíte.

Pokročilá ochrana dat aneb Apple vrací klíče

Magazín ■ Radim Kroulík

„Soukromí je základní lidské právo.“ Tuto větu uslyšíte od Tima Cooka a jeho kolegů velmi často. Téma soukromí je pro Apple klíčové a nezapomene ho zmínit jako jednu z priorit téměř při každé příležitosti. Loni Apple představil funkci, při které vám obrazně řečeno odevzdá klíče. Do Česka se tato novinka dostala se zpožděním a minimálně zatím nepatří mezi rozšířené a známé funkce.

Pod vedením Tima Cooka si Apple buduje pověst firmy, která staví soukromí uživatelů na přední místo. Pokud byste se měli napít alkoholu pokaždé, kdykoliv během keynote na WWDC někdo z řečníků zmínil slovo soukromí, tak byste velmi pravděpodobně přišli o představení Apple Vision Pro. Naopak, během 45minutové prezentace Apple Vision Pro nebyl ani jednou zmíněn pojem virtuální realita. Náhoda to rozhodně není a Apple si zakládá na tom, co říká, či případně neříká, a má k tomu své důvody. A u soukromí platí, že Apple chce toto téma tlačit všude.

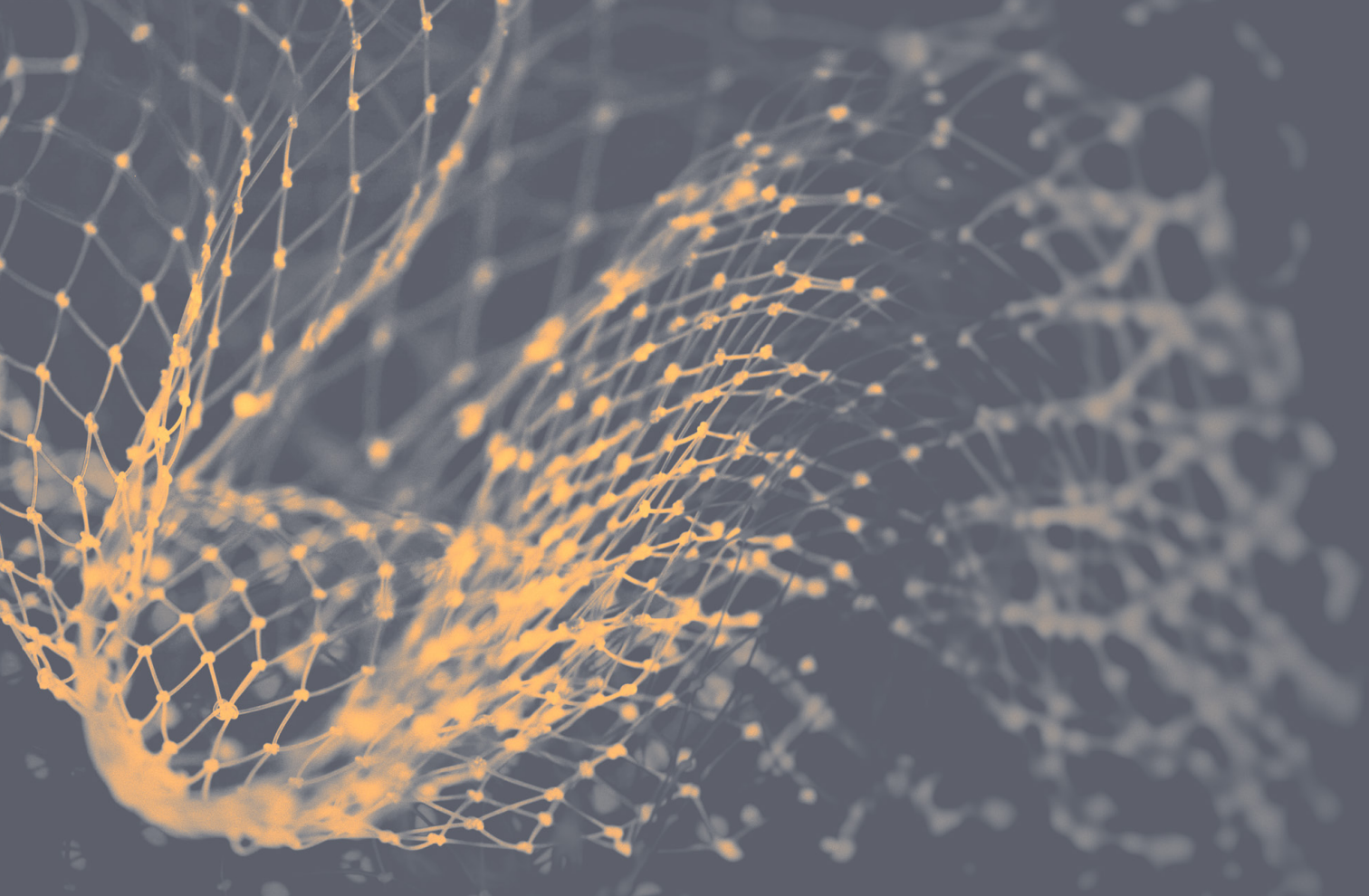
Tento postoj je vzhledem k masivnímu rozšíření produktů a služeb logický. Stačí se na chvíli zamyslet, co všechno svěřujeme do péče Applu. Fotky, zálohy, hesla, platební karty a soubory v iCloud Drive jsou jen velmi krátkým výčtem. Apple to dotáhl tak daleko, že funkce kolem soukromí a důraz na kvalitu těchto funkcí a služeb dokáže stavět i do popředí propagace. Velmi často tak v reklamách uvidíte zmínku o ochraně vašeho soukromí. Na stránkách Applu je pak vyhrazena samostatná sekce **Soukromí**, kde je velké množství informací o jednotlivých funkcích.

VRACÍME VÁM KLÍČE

Téma soukromí a zabezpečení většinou nepatří mezi ty atraktivní. O to víc je ale důležité a bez jakékoliv nadsázky lze říct, že vaše heslo k iPhone je to nejdůležitější heslo, kterým disponujete, a v závěsu je heslo k Apple ID. Na téma kód zámku a zabezpečení se rozepsal Karel Oprchal v čísle 287, kde se na tento problém podíval ze všech úhlů.

V tomto článku se podíváme podrobněji na funkci, kterou Apple představil na konci loňského roku, a tou je Pokročilá ochrana dat. Název této funkce může být lehce matoucí. Pokud se vás někdo zeptá, jestli máte Pokročilou ochranu dat, tak se vás neptá, jestli máte nadprůměrně složité heslo.

O co tedy jde? Půjdu na to velmi zjednodušeně. Před spuštěním této funkce, která je defaultně vypnutá, Apple vaše data při přenosu šifruje. Není tedy potřeba se bát, že by měl Apple přístup k vašim fotkám, zprávám nebo platebním kartám. Šifrovací klíče pak Apple uchovává ve svých datových centrech. Můžete si to představit jako fyzický zámek, od kterého jste Applu dali klíče a on je v případě potřeby použije k otevření (tedy k rozšifrování), případně zamčení (zašifrování). Jde o velmi velké zjednodušení, ale pro základní představu tento příklad poslouží.

Vrátným od vašich dat je Apple, který investuje neuvěřitelné prostředky k tomu, aby byl jeho systém bezpečný a funkční. A to není jednoduchý úkol. Apple ale ví, že důvěra lidí je nyní vysoká a jakýkoliv velký problém s únikem dat nebo poruchou systému, by vedl k nenávratné ztrátě důvěry.

Další výhodou je, že v případě, kdy zapomenete heslo a ztratíte tak přístup do svého účtu iCloud, tak Apple je schopen vám pomoci. Samozřejmě to není jednoduchý proces a Apple si musí být stoprocentně jistý, že o obnovu přístupu žádá oprávněná osoba. Nicméně, i v této situaci je Apple schopen vám pomoc.

Každý uživatel Applu nemusí být komfortní s tím, že Apple je „vrátným“ našich dat a chce mít větší kontrolu. A nemusí jít nutně o lidi inklinující ke konspiračním teoriím. Po zapnutí Pokročilé ochrany dat dosáhnete nejvyšší možné úrovně zabezpečení dat v cloudu. „Při použití Pokročilé ochrany dat lze chráněná data dešifrovat jen na vašich důvěryhodných zařízeních, takže zůstávají zabezpečena i v případě úniku dat z cloudu,“ stojí na stránkách Applu.

Tímto krokem zbavujete Apple „funkce vrátného“ a vše máte pod kontrolou vy na svých zařízeních. Výhodou, tedy jak uvádí sám Apple, je, že i v případě úniku dat z cloudu nemá zloděj šanci dostat

se k vašim datům. Pomyslný zámek i klíč totiž leží ve vašem zařízení. Logickou nevýhodou je, že vám Apple nemá šanci pomoci v situaci, kdy zapomenete heslo a chtěli byste ho obnovit. Na to důrazně upozorňuje stránka Applu: „VAROVÁNÍ: Rozhodnete-li se používat pokročilou ochranu dat, musíte se sami postarat o jejich případné obnovení. Vzhledem k tomu, že společnost Apple nebude mít k dispozici klíče potřebné k obnově vašich dat, je třeba, abyste si na účtu nastavili kontakt pro obnovení nebo klíč zotavení. Tyto doplňkové metody obnovy vám umožní znovu získat přístup k datům v případě, že někdy zapomenete heslo nebo přijdete o přístup k účtu.“

Při nastavení této funkce tedy postupujte obezřetně a rozhodně se nevyplatí rychlé proklikání na konec nastavení bez čtení informací a instrukcí, tak jak to všichni děláme například u licenčních podmínek.

KONTAKT NEBO KLÍČ

Před zapnutím Pokročilé ochrany dat budete muset nastavit alespoň jednu alternativní metodu obnovení. Na výběr máte kontakt pro obnovení a klíč zotavení. Pro obnovení dat na iCloudu budete muset použít buď kód svého zařízení, nebo jednu z těchto dvou nových metod.

Kontakt pro obnovení je osoba, kterou si sami vyberete. Tato osoba vám pak pomůže v situaci, kdy zapomenete heslo od Apple ID nebo kód k zařízení. Takto si můžete nastavit až pět kontaktů. Apple opět upozorňuje, že neví, koho jste si vybrali, takže ani s tímto vám neporadí. Tyto kontakty nemají přístup k vašemu účtu nebo datům. Jen vám poskytnou kód v případě potřeby obnovy hesla nebo kódu.

Apple ID s dvoufaktorovým ověřováním (pokud toto nemáte, tak všeho nechte a tuto funkci si nastavte!), kód pro vaše zařízení (zařízení bez hesla snad v roce 2023 nemá nikdo), kontakt pro obnovení účtu nebo klíč zotavení a aktualizovaný software na iOS 16.2, iPadOS 16.2, macOS 13.1, watch OS 9.2, tvOS 16.2 a HomePod s verzí 16.0 nebo samozřejmě dostupné novější verze.

Kontakt pro obnovení je osoba, kterou si sami vyberete. Tato osoba vám pak pomůže v situaci, kdy zapomenete heslo od Apple ID nebo kód k zařízení.

Pokud se nechcete spoléhat na jinou osobu nebo osoby, tak si můžete zvolit tzv. Klíč zotavení. Je to 28místný kód, pomocí kterého si v případě potřeby obnovíte účet. Vzhledem k důležitosti tohoto kódu je potřeba si velmi dobře rozmyslet, jak a kde budete tento kód uchovávat.

POŽADAVKY NA ZAPNUTÍ

Pro zapnutí Pokročilé ochrany dat potřebujete

Apple v oblasti soukromí a ochrany dat dělá neuvěřitelnou práci a z nepopulárního či až kontroverzního tématu udělal svou silnou stránku. Když Tim Cook a jeho kolegové zapáleně mluví o soukromí, tak víte, že to nejsou jen vypočítavá slova pokrytců z biliónové firmy. A ve světě, kterému vládne technologický pokrok, je dobré se občas zastavit a uvědomit si, že „Soukromí je základní lidské právo.“

| Apple vs EU: **Sideload**ing

Magazín ■ Jakub Dressler

Za několik týdnů, konkrétně 10. července, to bude 15 let, co existuje App Store – virtuální obchod s aplikacemi pro všechna zařízení z rodinky Apple. Má zajímavou historii, která má za sebou hned několik významných milníků. A k dalšímu se nejspíš blížíme.

Než se podíváme na aktuální „boj“ mezi Evropskou unií a Apple, tak si můžeme trochu zavzpomínat na začátky App Storu. V době, kdy Steve Jobs představil první iPhone, tak žádný takový obchod s aplikacemi nebyl. Ani jeden. Je to k nevíře, ale je to tak. To, co je pro nás absolutně přirozené, před tím neexistovalo. Steve Jobs dokonce ani neplánoval nic takového vytvářet. Věřil, že budoucností jsou webové aplikace. V iPhone bylo pár aplikací, většina z nich byly originálně vytvořené přímo Apple. Vývojáři tedy neměli jinou možnost než se ubírat tímto směrem. Změna ale měla přijít v březnu 2008.

Vývojáři toužili po možnosti vytvářet své vlastní aplikace prakticky ihned, co byl iPhone představen. Samotné vedení Applu bylo tehdy rozdělené. Steve Jobs byl na jedné straně a proti němu stál Phil Schiller. Jobs se obával o bezpečnost celého systému, což je mimochodem argument i dnešního vedení Applu. Ale o tom až později. Schillerovi se podařilo Jobse přesvědčit a v březnu 2008 Jobs oznámil, že vývojáři dostanou možnost vytvářet své aplikace.

App Store byl neskutečně úspěšný hned od začátku – za prvních pár dní měl na kontě přes deset milionů stažených aplikací. App Store lidi bavil, rádi se dívali téměř každý den, co tam přibýlo. Tehdy byl

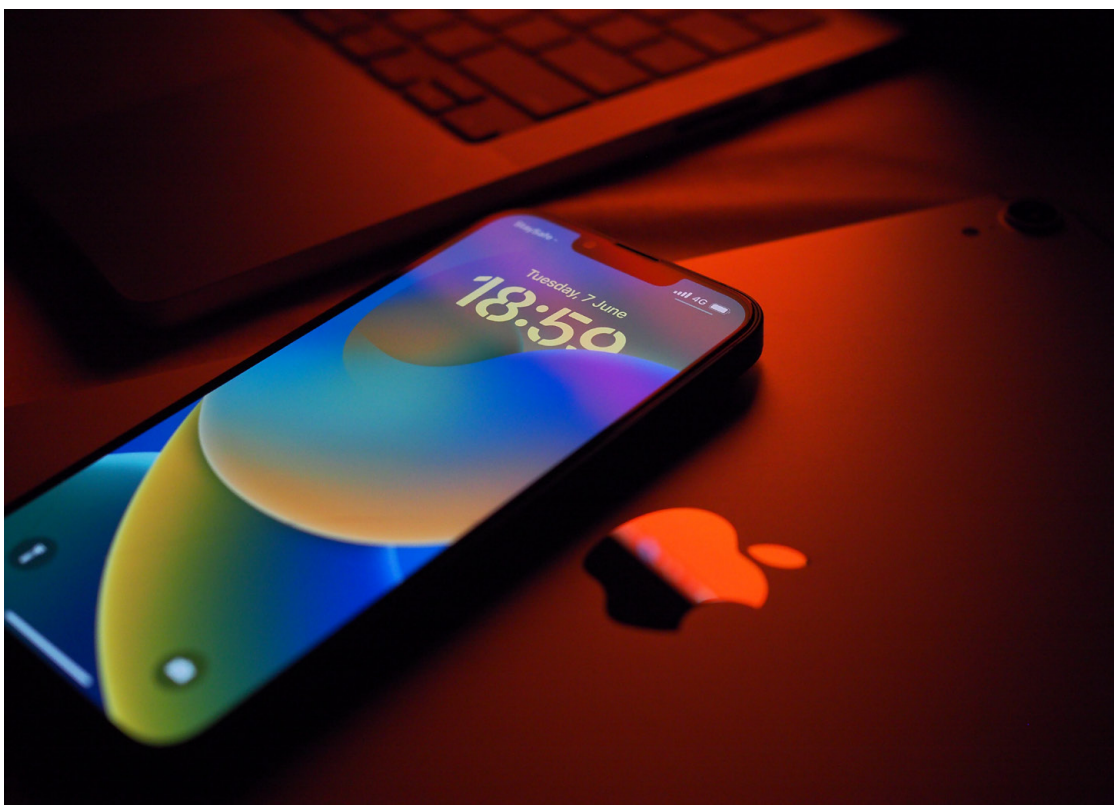
tento obchod opravdu zajímavé místo, pokaždé tam člověk našel nějaké to vylepšení. Některé byly zdarma, ale za nemalé procento aplikací musel člověk zaplatit. Při startu App Storu bylo pouze 25 % aplikací zdarma.

App Store byl čím dál populárnější. V dnešní době je to velmi výdělečný podnik nejen pro vývojáře, ale i pro samotný Apple. A to je důvod, proč si dneska čtete tento článek. Nejdřív to byli sami vývojáři a teď je to Evropa jako celek, kdo se snaží donutit Apple, aby přijal jiná pravidla, než které sám určil.

APPLE VS EU

Někteří z vás už jistě postřehli, že se poslední dobou čím dál více mluví o Applu a Evropské unii. Ta se snaží o jednotný nabíjecí konektor pro všechny telefony, které se budou prodávat na jejím území. Jak se k tomu Apple postaví, to zjistíme nejspíš teď na podzim. Co ale Evropské unii vadí na App Storu?

Je to chybějící sideloading, neboli stahování aplikací mimo oficiální obchod. Sideloading totiž zatím není podporován jinde než v macOS. Apple se na tento požadavek ze strany EU začal připravovat už před časem. Vyčlenil týmy softwarových inženýrů, kteří pracovali na možnosti alternativního stahování aplikací mimo ekosystém Applu. A tyto změny by měly přijít s novým iOS 17.

Na prezentaci Apple ale nic takového neukázal, a v betaverzích operačních systémů zatím také nic nenajdeme. Bude se tedy možná jednat o nějakou menší aktualizaci systémů, možná i dokonce představenou přesně v den začátku platnosti evropských pravidel. Agentura Bloomberg uvádí, že Apple se této otázce věnoval opravdu důkladně i přesto, že se to uvnitř Apple nedočkalo většího nadšení. Odborníci z Applu se totiž domnívají, že tento krok nejen ohrozí samotný systém, ale pomůže podvodníkům v šíření škodlivého softwaru.

Doteď to totiž fungovalo tak, že Apple schvaloval, co do jeho obchodu může a co ne. Samozřejmě to mělo svá pro i proti. Známe hned několik aplikací, které jsou vyvíjeny projekty, které nejsou nijak škodlivé nebo podvodné, a které Apple prověřoval opravdu dlouho. Měly nemalé problémy Applu vysvětlit, jak se věc doopravdy má. Ale díky tomuto

přístupu jsme si mohli být jisti, že jsou aplikace v App Store nezávadné a nedělají nic bez vědomí uživatele. Neznám moc uživatelů, kteří nemají v App Store důvěru a přemýšlí, jestli si něco mají nebo nemají stáhnout.

Otázce sideloadingu se proto věnovaly týmy pod vedením Andrease Wendkera, viceprezidenta softwarového inženýrství Applu. Apple zvažuje, že vytvoří bezpečnostní požadavky, které budou muset splňovat aplikace stahované mimo oficiální App Store. Budou muset být ověřeny Apple, tak jako to bylo doteď, a Apple si nejspíš za tento servis nechá dobře zaplatit.

Zda se tyto pravidla budou týkat jen států Evropské unie nebo celého světa, zatím není známo. Zatím jen víme to, že Craig Federighi uvedl, že v budoucnosti budou pravidla sideloadingu na platformě Applu plně vyhovovat regulacím EU. V podcastu The Talk Show řekl, že „se chtějí ujistit, že

Apple zvažuje, že vytvoří bezpečnostní požadavky, které budou muset splňovat aplikace stahované mimo oficiální App Store. Budou muset být ověřeny Apple, tak jako to bylo doteď.

cokoliv Apple dělá, je pro jeho zákazníky správná volba a že s EU spolupracuje.“

OPRAVDU JE TO TAK VELKÝ PROBLÉM?

Možná vás napadne, jestli se jedná opravdu o tak velký problém. Pokusíme se na to podívat trochu více nestranně. Argument s větším rizikem dává smysl. Ale je zase pravda, že jsem už psal i článek o tom, jak Apple chce dávat svým uživatelům více svobody a že se snaží zodpovědnost za svá data přenést na nás, pokud jsme ochotni to přijmout. Proč by tedy nemohl přenést odpovědnost za stažení aplikace na nás? Určitě by se to dalo vyřešit upozorněním, že se jedná o neověřený software, který jestli stáhneme, tak jen na vlastní nebezpečí. Apple by byl jistě právně krytý a lidé, kteří by po tom toužili, by získali to, co chtějí.

Na druhou stranu si každý čtenář dokáže představit, že díky sideloadingu bude Apple mít menší zisky. Vývojáři dnes platí až 30% podíl Applu za to, že svůj software prodávají přes App Store. Někteří budou jistě usilovat o to, aby co největší procento uživatelů stahovalo jejich aplikace mimo App Store a budou je k tomu pobízet nejrůznějšími způsoby – nejčastěji asi slevami. Applu tedy jde částečně i o nemalé peníze. Nedokážu si tedy představit, že ukážou jednoduchý a elegantní způsob,

jak si aplikace stahovat. Nejspíš se Apple bude snažit tento proces znepříjemnit nejen vývojářům, ale i uživatelům.

Co je tedy pravým důvodem, to nevím. Možná kombinace obojího. Ze strany EU je ale zřejmé, že se jedná o další způsob, jak více zrovnoprávnit společný trh. Zda se jim to tímto krokem povede nebo ne, na to si musíme počkat.

ZÁVĚR

Troufám si tvrdit, že mezi uživateli iPhoneů jsou jen dva typy: ti, kterým je to jedno, protože vše, co chtějí, už v App Storu mají, a ti, kteří by tuto změnu uvítali. Já rozhodně patřím do té první skupiny. Nikdy jsem neměl potřebu něco stahovat mimo App Store. Možná je to tím, že nehraju hry nebo nevyužívám profesionální aplikace. Takže ať už to dopadne jakkoliv, mně to asi bude jedno. Ale rozhodně si nemyslím, že se bude jednat o obří přesuny zisků z jedné strany na druhou. Možná to Apple vidí až moc černě. Podle mě si Apple vychoval své uživatele tak, že jakákoliv komplikace nás neskutečně otravuje. Proto bude stále existovat nemalé procento lidí, kteří budou stahovat aplikace z App Store, protože to bude pohodlné. A co si o tom myslíte vy? Ulevilo by se vám, kdyby Apple přišel se sideloadingem?

NEXT

